

טוראי ישראל גרוברג ז"ל

בן שיינה וברוך

נולד ברומניה

בתאריך כ"ו באייר תרפ"ג, 12/5/1923

נפל בקרב בירושלים

בתאריך י' באייר תש"ח, 19/5/1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 3 שורה: 1 קבר: 2

בן 25 בנפלו

קורות חיים

בן שיינה וברוך, נולד ביום כ"ו באייר תרפ"ג (12.5.1923) בעיר באקו, רומניה. הוריו האמידים, שוחרי מסורת ישראל אך ללא קנאות דתית, נתנו לו אפשרות להתפתחות אינטלקטואלית יסודית. הוא למד בגן-ילדים ובית-ספר עממי יהודי, אחר-כך בגימנסיה עברית בגאלאץ. היה פעיל בתנועת "גורדוניה", חבר המזכירות, והמשיך את פעולתו בה במחתרת גם בימי מלחמת-העולם השנייה, ובימי עבודת-הכפייה שלו במחנה גרמני.

בפעולתו במחתרת השתתף בארגון משלוחי אוניות-המעפילים ארצה. בשנת 1944 עלה לארץ עם קבוצת חבריו לתנועה. הם נתפסו כעולים בלתי לגליים ונכלאו בעתלית. אחרי שחרורם הצטרפו כגרעין לקבוצת מסדה שבעמק הירדן. בארץ התוודע אל ברל כצנלסון, שאישיותו קסמה לו עוד בגולה, ובעצתו הלך לאוניברסיטה בירושלים ללמוד פילוסופיה, מדעי החברה ויחסים בינלאומיים. מורו באוניברסיטה העיד עליו, כי היה התלמיד העירני ביותר בפקולטה שלו. ישראל חיפש תמיד מוצא למרצו ולעירנותו הרוחנית. כדי לפרנס את עצמו נאלץ לחלק את זמנו בין לימודיו לעבודתו ועבד בבית-הספרים הלאומי, הן כפקיד והן כשומר. בשנתו האחרונה עמד לקבל את פרס ביאליק ולהמשיך בלימודיו בבית-הספר הגבוה לכלכלה בלונדון.

בחודש דצמבר 1947, לאחר החלטת עצרת האו"ם על חלוקת הארץ, יצא, כשאר חבריו הסטודנטים, לבסיסי ה"הגנה" בירושלים. בחודש

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ינואר 1948 נשלח עם פלוגת הסטודנטים לגוש עציון ושם עבר אימונים קשים ו"טבילת-אש" ראשונה. בתקופת פעולתו בגוש, בסיוורים ובשמירה, התיידד עם אנשי משואות יצחק והתכונן לערוך ערבי-עיון בבעיות שונות שהעסיקום, אך המצב החמיר עם נפילת מחלקת ה"ל"ה" ותוכניתו לא יצאה לפועל. בסוף חודש ינואר חזר לירושלים, לחופשה של כמה שבועות, כדי לעמוד בבחינת-הגמר שלו שנערכה באמצע פברואר. הוא כתב את הנושא שלו, "זכויות האדם וההגנה הבינלאומית עליהן", לשביעות רצונם הרבה של מוריו באוניברסיטה ושמח לשמוע מפייהם על הצלחתו. ימים מספר לאחר-מכן, בליל 17-18 במאי, ניסה כוח מחטיבת ירושלים לכבוש את מגדל דוד ולפרוץ לעיר העתיקה. הכוח נתקל באש חזקה של האויב והתקדמותו נבלמה. באחד הבתים ברחוב ממילא, בו חיפשו מחסה, נפצע קשה ובגלל ההפגזה הממושכת הועבר באיחור רב לבית-החולים, ושם מת, ביום ט' באייר תש"ח (18.5.1948). הוא נקבר בשייח'- באדר א'.

ביום כ"ח באלול תש"י (10.9.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.